

ringen via en monitor eller tv-link, idet det er en forudsætning, at de skal kunne se og høre barnet samt kunne kommunikere med den person, som foretager afhøringen.

Mistænkte/sigtede har derimod ikke krav på at overvære politiets afhøring af barnet, som almindeligvis vil være hovedafhøringen af barnet. Den mistænkte/sigtede har derimod krav på at overvære den afhøring af barnet, som sker efter anmodning fra den mistænkte/sigtede og forsvareren, og hvor den mistænkte/sigtede og forsvareren har adgang til at få stillet spørgsmål til barnet. Den mistænkte/sigtede har ikke krav på at overvære afhøringen af barnet i selve afhøringslokalet, men kan overvære afhøringen via en monitor eller tv-link. Den mistænkte/sigtede skal under afhøringen af barnet have mulighed for at kommunikere med sin forsvarer.

Videoafhøringer af børn i sædeligheds- og voldssager kan efter engelsk ret som altovervejende udgangspunkt anvendes som bevismiddel med samme værdi som en vidneforklaring afgivet umiddelbart for den dømmende ret. Retten kan imidlertid, hvor retssikkerhedsmæssige hensyn taler imod anvendelse af en videoafhøring, bestemme, at videoafhøringen ikke kan anvendes som bevis under domsforhandlingen. Det vil navnlig være omstændighederne i forbindelse med foretagelsen af videoafhøringen, som vil have betydning for rettens vurdering af, om anvendelsen af denne som bevis under sagen er retssikkerhedsmæssig betænkelig. Hvis retten finder, at det kun er dele af videoafhøringen, som er retssikkerhedsmæssig betænkelig, kan den bestemme, at videoafhøringen kan anvendes i redigeret form.

3.3. Arbejdsgruppens overvejelser

3.3.1. Generelle overvejelser om afhøring af børn

Arbejdsgruppen har overvejet forskellige modeller for, hvordan afhøring af børn i straffesager om seksuelt misbrug af børn bør gennemføres.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse overvejet, hvorvidt udgangspunktet i dansk ret om, at bevisførelsen, herunder afhøringen af vidner, skal ske umiddelbart for den dømmende ret, bør finde anvendelse også i sager, hvor børn skal afhøres om seksuelle overgreb. Endvidere har arbejdsgruppen overvejet en model, hvorefter afhøringen af barnet foretages indenretligt efter retsplejelovens § 747 om anticiperet bevisførelse eller indenretlig afhøring med anvendelse af video. Endelig har arbejdsgruppen overvejet muligheden for udenretlig videoafhøring af barnet, hvorefter videooptagelsen afspilles under en eventuel domsforhandling. Der henvises herom til betænkningen s. 90-94.

Arbejdsgruppen har vurderet, at afhøring af børn bør ske i form af en udenretlig videoafhøring af barnet. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at afhøringen må forventes at kunne gennemføres hurtigere, og at udenretlige videoafhøringer af børn har været anvendt i praksis gennem en længere årrække, uden at dette har givet anledning til bemærkninger om, at der bør medvirke en dommer under afhøringen.

Arbejdsgruppen finder ligeledes, at den eksisterende praksis om, at videoafhøringer som udgangspunkt kun anvendes i sager, hvor barnet på afhøringsstidspunktet er 12 år eller derunder, bør fortsættes.

Endvidere vurderer arbejdsgruppen, at videoafhøringer efter omstændighederne bør kunne anvendes ved afhøring af børn som vidner i andre sagstyper som f.eks. drabs- og voldssager, således som dette allerede forekommer i praksis. Arbejdsgruppen har dog samtidig fundet, at der af retssikkerhedsmæssige hensyn bør opstilles nærmere betingelser for gennemførelsen af videoafhøringen af barnet.

3.3.2. Beskikkelse af forsvarer

Arbejdsgruppen finder, at den gældende retstilstand bør ændres, således at der skabes udtrykkelig hjemmel i retsplejeloven til at beskikke en forsvarer for den mistænkte eller ukendte gerningsmand allerede i forbindelse med gennemførelsen af en videoafhøring, medmindre den mistænkte/sigtede allerede har valgt en forsvarer.

Arbejdsgruppen anfører, at forsvareren efter gældende ret kan overvære en videoafhøring, jf. retsplejelovens § 745, stk. 3, og ovenfor i pkt. 3.1.2. Det fremgår tillige af domstolenes praksis for at meddele tilladelse i medfør af retsplejelovens § 877, stk. 3, til at anvende en videoafhøring som bevis under domsforhandlingen, at det må anses for et ufravigeligt krav for at tillade anvendelsen af en videoafhøring, at afhøringen er foretaget under medvirken af en forsvarer (advokat) for den mistænkte.

Retsplejelovens § 731 og § 732 hjemler imidlertid kun adgang til at beskikke en forsvarer for den, der er sigtet eller tiltalt. Hvis politiet ikke har grundlag for at rejse en sigtelse i sagen, vil der således ikke før videoafhøringens foretagelse formelt kunne beskikkes en forsvarer for den, der måtte være mistænkt, eller senere måtte blive mistænkt eller sigtet i sagen.

Arbejdsgruppen har derfor tillige lagt vægt på, at praksis viser, at politiet i de fleste tilfælde ikke har tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sigtelse om seksuelt misbrug af et barn, før der er foretaget en afhøring af barnet. Politiet har derfor i praksis – hvor den mistænkte/sigtede ikke selv har valgt en forsvarer – an-